

CONCURS D'ART JOVE CIUTAT DE GRANOLLERS

El jurat, Corredor, Giralt-Miracle i el qui signa, ni tan sols s'han atrevit a fer una selecció de les obres presentades, atès llur nivell general ínfim. Cal remarcar el mateix fenomen de l'Hospitalet: els concursos, paradigma de la societat competitiva, resulten repelents a gal·rebé tots els joves artistes amb una certa dignitat. Els tres premis han correspost a les tres úniques obres admissibles. Peça excel·lent, el primer premi, fixació de les ombres reals d'una persona projectades sobre paper ozalid, obra de Jaume Serras Avellana, de Granollers (nat el 1955).

A L'INSTITUT ALEMANY

L'Institut Alemany de Cultura, de Barcelona, que dirigeix tan dinàmicament el professor Hebel, acull des de fa mesos el grup nombrós de persones que s'interessen per l'avantguarda, al volt del nucli conceptual. Amb un públic interessat, on no manquen sociòlegs, psicòlegs, científics diversos, crítics i especialistes de la «praxi semiòtica», hom ha discutit, en setmanes consecutives, una sèrie de ponències teòriques, preparació per a l'etapa pràctica.

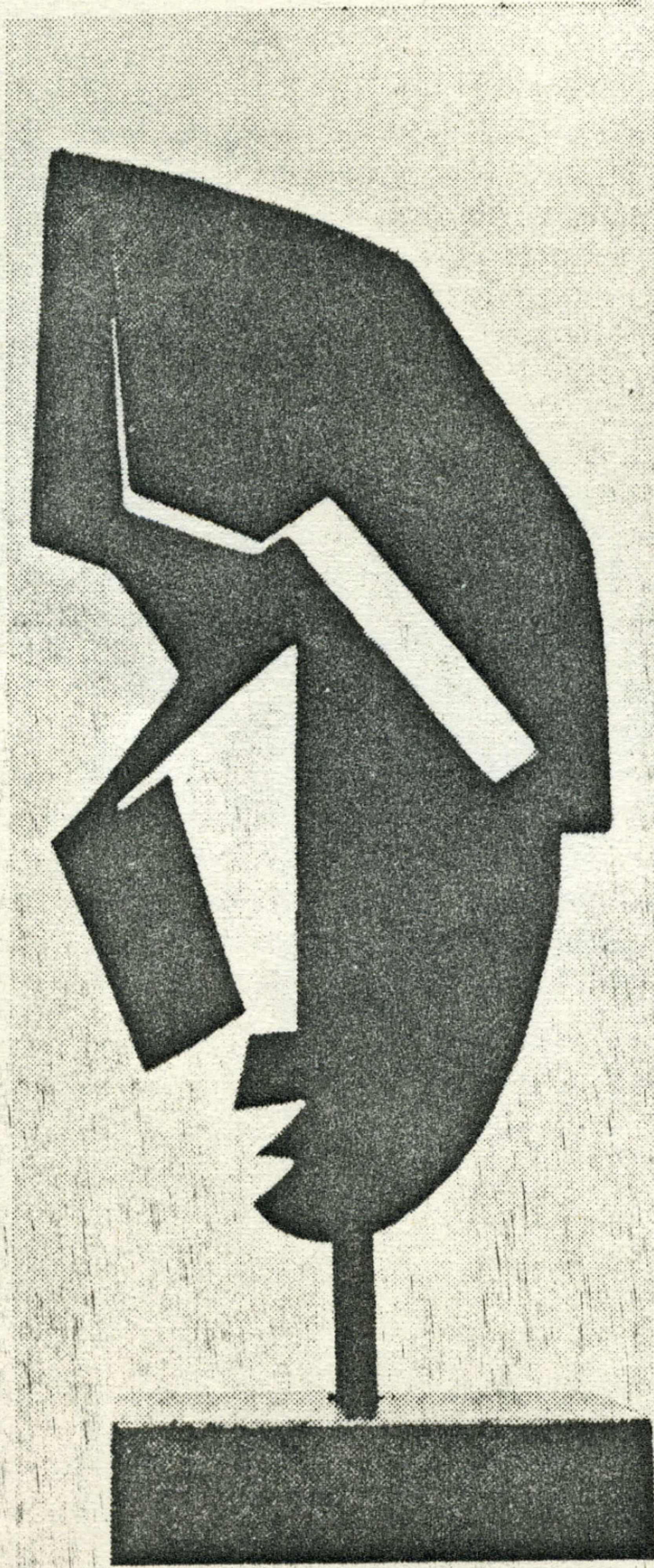
ANGELS RIBÉ I FRANCESC TORRES, A CHICAGO

A.R.: Relacions entre els quatre punts cardinals i l'estructura dels carrers de la ciutat.

F.T.: Utilització de fulls de paper com a element significant que, posat en diversos indrets de la ciutat, determina reaccions diferents de la gent. Testimonis fotogràfics. A la galeria N.A.-M.E., organització «no-profit», al 203 West Lake Street.

LA BIENNAL DE TERRASSA

Un historial meritori, amb curioses oscil·lacions fruit de la interacció de tres línies: l'evolució de l'art, la de la crítica i la de l'entitat promotora, els Amics de les Arts. Des del 1959, nou biennals. Línia de premis en general ascendents però amb algun retrocés de prudència de tant en tant. L'any passat, premis a la línia més contestatària, Angel Jové i Benito. Aquest any, primer premi al constructivista Novellón, i d'altres a Rabascall i Dorothy Molloy (jurat: Pratmarsó, Corredor, Giralt-Miracle).

De l'exposició Juli González, a la Sala Gaspar.

TERRASSA, INFORMACIÓ

Bona idea. Al costat de l'arcate concurs, una Informació d'Art organitzada pels Amics de les Arts i les Joventuts Musicals. Stand amb documentació gràfica permanent i audiovisual segons comanda, informació sobre treballs col·lectius, treballs individuals (permanent) d'Abad, Benito, Fingerhut, Julián, Mercader, Muntadas, Rovira, Sales, Santos, Selz, Torres, etc.; xerrades els finals de setmana, amb taula rodona, i accions o peces personals, a l'Institut Industrial.

L'HOSPITALET, PAS ENDARRERA

L'any passat, excellent mostra d'art vivent, «Comunicació», i lamentable vetlla a l'art difunt al «VIII Premi». Aquest any, només el trist «IX Premi». Caldria escatir les causes generals

de l'odi a l'art vivent i de l'interès a promoure la falsedat. Dues-centes mil pessetes llençades.

ALCOY, A VALENCIA

A la galeria Punto, presentat per Ricard Salvat. Fixació nostàlgica a l'art màgic dels primers anys cinquanta.

VILADECANS, A VALENCIA

A la sala Temps, que es va obrir amb l'exposició important d'Andreu Alfaro. Excel·lent catàleg en color amb un text de Raimon. Objectes i pintures amb objectes. Confluència, amb un gust molt segur, de l'heretatge Tàpies-Brossa, l'art pobre, el minimal en pinzell, gènere Smith, i fosforescències de fira; en una síntesi altament poètica, lleugera i lliure. Raimon, molt fi, veu en les imatges una venjança. Es tracta de recuperar els impulsos inicials. Esplèndidament editat.

A. C.

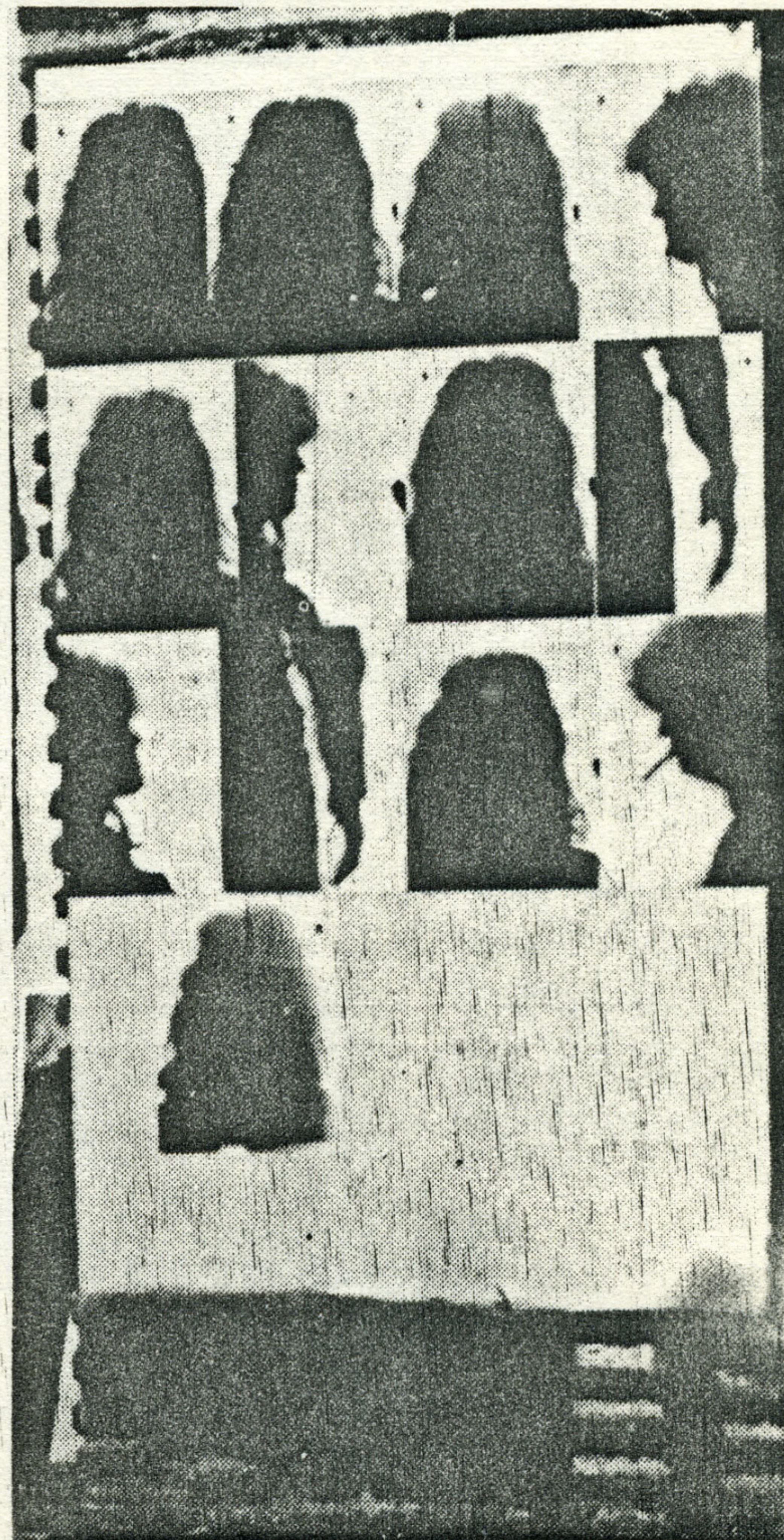
ALTRES NOTÍCIES

NOTES DE MERCAT

Sembla que, al mercat de l'art, els informalistes dels anys cinquantes són «valors en alça». Així es dedueix de les repetides exposicions que en poc temps hi ha hagut, de Saura (G. Trece, G. 42), Millares (R. Métras, G. 42), Tàpies (G. 42, Gaspar, G. Dau al Set). El fenomen de la inflació es fa palès, al mateix temps que el de la recuperació —entesa com el moviment social mitjançant el qual una agressivitat que es volia subversiva es troba domesticada, assimilada, digerida per la cultura dominant i l'obra esdevé espectacle, mercaderia, gadget cultural.

JULI GONZALEZ

La presentació d'un llibre, com ja és freqüent, dona lloc a una exposició, en aquest cas la dedicada a Juli González a Can Gaspar. La personalitat de González en el panorama de la nostra escultura va ser interessant en tant que va aconseguir un nou estadi dins la línia d'experimentació del seu temps. En la seva obra va incidir la tradició artesanal de la família, el treball com a soldador a l'autògena a la Renault, i el nucli ar-

L'obra de Jaume Serras, primer premi a Granollers.

tístic on es va moure: París; animat en aquells moments pels cubistes, surrealistes... en resum, dues tendències que són el referent cultural de la seva pràctica.

Si haguéssim de definir un dels trets que ha caracteritzat la seva obra, diríem que ha estat la incorporació del buit com una part inherent i el tractament que hi experimenta el ferro. En molts dels dibuixos-apunts (avui sublimats en el boom mercantil) que hi eren exposats es feia evident aquesta reflexió continuar per a assolir l'aprehensió del buit (problemàtica molt viva en aquell temps). El conjunt d'escultures presentades era format per una petita tria de cadascuna de les etapes. Així hi trobàvem màscares de ferro, figures abstractes i algunes d'aquelles peces que, de més lluny, de més a prop, ens suggereixen La Montserrat.